

6) Kája kráčí Dlouhou ulicí k domku s loukou na střeše. Zastaví se a zazvoní.

Vrátka řeknou bzzz a Kája může vejít.

„Jen pojd', čekáme na tebe,“ ozve se hlas paní Novákové.

„Já musel ze školy nejdřív domů,“ vysvětluje Kája. „Ale už jsem tu. Můžu vzít všechny tři holky ven najednou?“ škemrá a klekne si k skleněnému teráriu se třemi **želvami**. „Ahoj, Evo, ahoj, Emo, ahoj, Elo.“

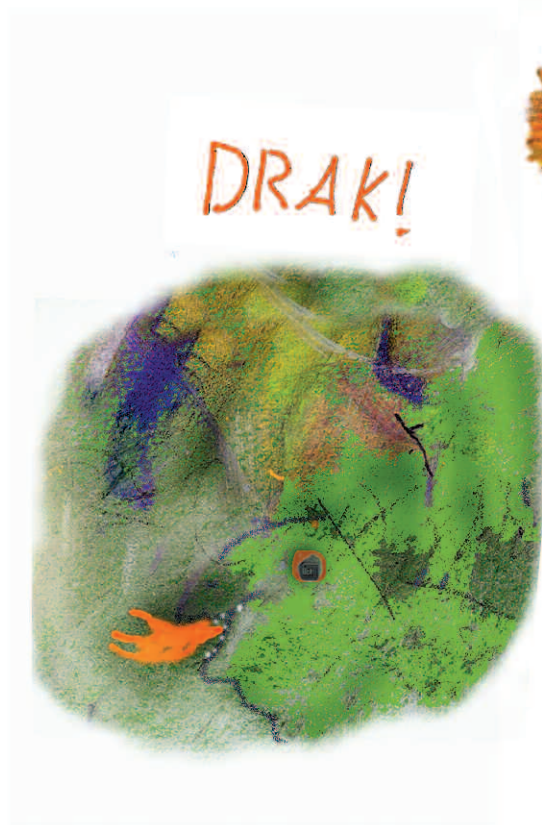
„Já myslím, že můžeš,“ přikývne paní Nováková. „Nejdřív ti však někoho představím. Pojd',“ řekne a belhá se o holi do pokoje.

V pokoji je dusno. Jako v koupelně, když si Kája napustí horkou vanu. A v rohu místnosti stojí nové velké terárko.

To je pro želvy? myslí si Kája. Ale proč tak ohromné?

Jenže vtom se na větvi uprostřed terária něco pohne.

Drak!

7) Konečně Kája přibíhá k altánku.
„Kde jsi tak dlouho?“ vyčítá Dáda.
„A kde máš psa?“
„Jakýho psa?“ nechápe Kája.
„No toho, cos měl venčit. Fúj, Kikino!“
okřikne pudla, který očichává Kájův
proutěný košík.
„Já nevenčím psa. Já venčím želvy,“ ozná-
mí Kája Dádě a z košíku vytáhne Evu,
Emu a Elu jednu po druhé.

